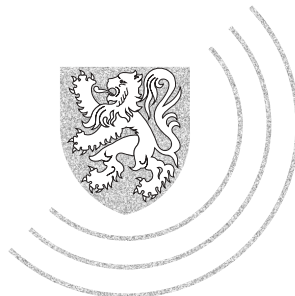

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

25 februari 2003

VERZOEKSCRIFT

over de inburgering van allochtonen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Koen Helsen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Luc Martens, Paul Van Malderen ;

de heren Jozef Browaey, Frans De Cock, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Patrick Hostekint, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

de heer Kris Van Dijck.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure	4
2. Inhoud van het verzoekschrift	4
3. Bespreking en conclusie	4

DAMES EN HEREN,

1. Procedure

Het verzoekschrift van de heer Ulrik Van den Bergh over de inburgering van allochtonen (nr. 25 (2002-2003)) werd ontvankelijk verklaard op 15 januari 2003 en voor verdere behandeling doorverwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

De Commissie besprak het verzoekschrift op 20 februari 2003.

2. Inhoud van het verzoekschrift

De verzoeker diende zijn verzoekschrift over de inburgering van allochtonen in op het ogenblik dat in het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid (hierna Inburgeringsdecreet genoemd) werd besproken (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr.1229/1*). De verzoeker stelt voor om een aantal maatregelen in het ontwerp van decreet op te nemen, die gericht zijn op het invoeren van een evenwichtig opgesteld programma, die de toegankelijkheid en de rechtszekerheid koppelen aan het verplichte karakter, en die sancties invoeren bij het vervroegd afhaken of de niet-naleving van het traject.

Ten eerste stelt de verzoeker voor om als locatie voor de taal- en inburgeringscursus te kiezen voor een moskee of een Islamitische school die door de Vlaamse overheid is erkend, omdat de overgrote meerderheid van de nieuwkomers een Islamitische culturele achtergrond hebben. Meerwaarde voor de cursist van deze maatregel : een bekende omgeving ; een lage instapdrempel ; de 'weerstand' tegen het volgen van het lessenpakket en het af te leggen traject wordt weggenomen ; de omgeving van landen lotgenoten werkt stimulerend en integrerend ; een ontspannen klimaat in een vertrouwde omgeving beperkt de stress van het 'verplichte' karakter ; sociale contacten kunnen worden gelegd.

Een tweede voorstel is om tijdens de lessen allochtone kinderopvang in te richten voor de cursisten. Zo neemt men een reden voor niet-deelname weg, en voorkomt men uitval van deelnemende cursisten.

Ten derde worden een aantal sanctioneringsmogelijkheden voorgesteld. Bij niet-slagen voor het traject wordt de cursist een tweede kans geboden op voorwaarde dat hij de kostprijs van het eerste tra-

ject aan de Vlaamse overheid terugbetaalt. Via een puntensysteem gekoppeld aan bepaalde criteria, kan de Vlaamse overheid korten op de duur van de verblijfsvergunning of de uitkering. Aan de tot Belg genaturaliseerde verzoeker tot gezinshereniging of huwelijkspartner, wordt een waarborg gevraagd van 120 percent van één jaar wettelijk minimumloon, dit om nieuwkomers die zich niet aanpassen uit de sociale opvang te weren en hun nog een jaar de kans te geven om opnieuw de cursus te volgen, zodat hun levenspartner of familie financieel kan instaan voor de cursist.

Een vierde voorstel betreft het opstellen van een instroomplanning- en schema. Bij gezinshereniging, huwelijk of aanvraag tot nieuwkomer, dient er een tijdsperiode van drie jaar te zijn verstreken voor een familielid-verzoeker een nieuwe aanvraag kan indienen om een ander familielid naar België te doen overkomen. Ook dient door middel van een sociaal verslag het bewijs te zijn geleverd dat vorige familieleden zich tijdens die periode volledig hebben geïntegreerd.

Ten vijfde wordt voorgesteld dat burgers uit niet-Europese landen eerst in eigen land een taal- en inburgeringscursus volgen, vooraleer gezinshereniging, huwelijk of immigratie mogelijk zijn.

Ten slotte vraagt de verzoeker ook dat de nieuwkomers een inspanningsverbintenis zouden afsluiten met de Vlaamse overheid en een vrij te kiezen stage zouden volgen bij een bedrijf, een socio-culturele vereniging, een sportclub of een gemeentelijke administratie.

3. Bespreking en conclusie

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, waarnemend voorzitter, opent de bespreking met te stellen dat een aantal elementen uit het verzoekschrift al aan bod kwamen bij de bespreking van het Inburgeringsdecreet, dat op 19 februari 2003 door de plenaire vergadering werd goedgekeurd.

Vervolgens licht mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, het standpunt van de Vlaamse regering toe.

Het eerste voorstel van de verzoeker is dat inburgeringscursussen plaatsvinden in moskeeën of Islamitische scholen. Op dat verzoek kan niet worden ingegaan. De Vlaamse regering heeft er duidelijk voor geopteerd om te werken via onthaalbureaus, en om een inburgeringstraject aan te bieden dat losstaat van de godsdienst van de nieuwkomer.

Het tweede pleidooi van de verzoeker betreft allochtone kinderopvang. De minister antwoordt dat een aanbod aan kinderopvang inderdaad een belangrijke randvoorwaarde is voor nieuwkomers met kinderen om een traject te kunnen volgen. Dat werd ook meermaals gesteld tijdens de parlementaire bespreking van het Inburgeringsdecreet. De minister is wel geen voorstander van afzonderlijke allochtone kinderopvang. De bestaande kinderopvang moet ook voor allochtone kinderen openstaan.

Het derde voorstel is om een waarborg in te voeren. Met de goedkeuring van het Inburgeringsdecreet, werd geopteerd voor de invoering van strafsancties, en niet om met een waarborg te werken. Een waarborg is weinig zinvol voor laaggeschoolde nieuwkomers met een gering inkomen. Deze piste wordt beter niet bewandeld.

Het vierde en vijfde voorstel betreffen de koppeling van de inburgering aan gezinsvorming en gezinshereniging. De minister wijst erop dat dit een federale bevoegdheid is. In het Inburgeringsdecreet is ervoor gekozen om de eigen Vlaamse bevoegdheden ten volle te benutten, en het Vlaamse inburgeringsbeleid niet te verbinden aan federale bevoegdheden. De Vlaamse regering wenst dan ook niet in te gaan op de voorstellen van de verzoeker.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel antwoordt dat het antwoord van de minister aansluit bij het standpunt van de Agalev-fractie. De spreker stelt wel voor dat aan de verzoeker het advies van de Raad van State wordt bezorgd, zeker met betrekking tot het vierde voorstel, is dat van belang.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen stelt, namens de CD&V-fractie, dat ze bewondering heeft voor het feit dat een burger zich inspant om rond deze problematiek na te denken. Het verzoekschrift is een goed doordacht werkstuk.

Voorts wijst de spreker erop dat er wel nog verwarring bestaat over de doelgroep van het inburgeringsbeleid. Het is niet altijd duidelijk wat onthaalbeleid is voor nieuwkomers, en wat cursussen zijn voor andere doelgroepen. Ook in dit verzoekschrift blijkt hieromtrent nog verwarring te bestaan. Het is dan ook belangrijk dat dit in de toekomst wordt opgevolgd.

Voor het overige steunt de spreker het standpunt van de regering.

De heer Koen Helsen stelt dat ook de VLD-fractie het standpunt van de regering bijtreedt, en wenst te verwijzen naar het Inburgeringsdecreet.

De heer Felix Strackx stelt de zienswijze van de verzoeker te kunnen volgen. Het verzoekschrift bevat een aantal positieve elementen. Het voorstel om al in het thuisland een cursus te volgen, is positief. Dit kwam onlangs ook aan bod in het 'Kopstukkendebat' op de Nederlands televisie. Ook mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vindt het een heel zinvol idee om mensen informatie te geven over ons land vooraleer ze naar België komen. Vermits dat voorstel betrekking heeft op een federale bevoegdheid, behoort het niet tot het werkterrein van het Vlaams Parlement.

De Commissie concludeert om zich aan te sluiten bij het standpunt van de regering, en te verwijzen naar het Inburgeringsdecreet, dat recent door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd.

De verslaggevers,

Riet
VAN CLEUVENBERGEN
Koen HELSEN

De voorzitter,

Patricia
CEYSENS